

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Jesucrist, la nostra saviesa i la nostra força

Fa uns dies el papa Francesc ens obsequiava amb una nova Exhortació apostòlica, *Gaudete et exsultate*, sobre la crida a la santedat en el món contemporani. En cinc anys de pontificat, l'actual successor de Pere ha publicat diferents escrits que coincideixen a incorporar la paraula alegria en el títol. Davant els moments d'incertesa que vivim, el Sant Pare ens convida a viure l'alegria de la fe a través d'una conversió personal i comunitària.

Des de la nostra realitat local, treballem en la mateixa direcció. De fet, les *Orientacions i propostes per a una conversió pastoral a l'arxidiòcesi de Barcelona*, que vam presentar diumenge passat, volen orientar-nos en aquest mateix camí de conversió personal i col·lectiva. Les properes setmanes, dedicaré alguns dels meus comentaris dominicals a compartir amb vosaltres les principals orientacions d'aquest nou Pla pastoral.

El nou Pla pastoral segueix l'estela de l'Exhortació apostòlica programàtica del papa Francesc, *La joia de l'Evangeli*, ara bé, cal tenir present que no és un pla pastoral estàndard. En efecte, l'objectiu no és proposar unes accions pastorals concretes, sinó oferir un material que ens ajudi a iniciar un camí, personal i comunitari, de conversió pastoral a partir d'una transformació de les nostres actituds interiors. Amb el temps, aquest procés de conversió anirà transformant les nostres accions pastorals, tant al nivell de la diòcesi com de cadascuna de les parròquies i comunitats.

Aquest document vol oferir algunes orientacions i propostes per ajudar-nos a avançar en el camí d'acollir i fer vida la crida que hem rebut de Jesucrist, la crida d'anunciar l'Evangeli amb alegria i esperança. Som portadors d'una gran notícia i volem proposar una trobada personal amb Jesucrist que pot transformar

la vida en un món que cerca pau, concòrdia i esperança. Aquest nou full de ruta és, doncs, una invitació a iniciar un camí de conversió que ens alliberi de la temptació de viure per mantenir les estructures heretades i ens ajudi a esdevenir una Església que surti a trobar-se amb les persones, que presenti i proposi —sense cap imposició— la bellesa i la joia de l'Evangeli.

El nou Pla s'estructura en cinc eixos o capítols: Jesucrist, els pobres, els joves, la fraternitat i el discerniment. El primer capítol del Pla pastoral ens recorda la importància de la trobada personal amb Jesucrist per poder anunciar la seva persona, el seu missatge i el misteri pasqual de la seva passió, mort i resurrecció. Aquesta ha estat una de les propostes més repetides pels diferents grups que van respondre el qüestionari que es va difondre abans de redactar el Pla pastoral.

Una de les millors maneres de ser missioners és amb el nostre testimoni (Lc 24,48), amb un estil de vida modelat segons les Benaurances de Jesús (Mt 5,1-12). És el contacte amb Jesucrist en la vida, en la pregària, en els sacraments i en l'acompanyament espiritual el que ens va forjant per tal de poder arribar a ser testimonis seus.

Aquesta setmana, us convido a iniciar la vostra estona de pregària diària amb aquestes paraules: «Senyor Jesús, vull obrir-te el cor perquè hi entris. No sé per on començar. Jo només et regalo el temps d'aquesta estona de pregària i les ganes de trobar-me amb Tu, la resta cal que ho facis Tu. Gràcies Senyor. Gràcies per transformar la meua vida. Sense Tu no sóc res, amb Tu ho puc tot.»

ACTUALITAT

El cardenal Omella anima a «sortir a les perifèries»

El nou Pla pastoral de l'Església que pelegrina a Barcelona ja ha nascut. El diumenge 22 d'abril a la tarda centenars de persones van assistir a l'acte diocesà de presentació de *SORTIM!*, *Orientacions i propostes per a una conversió pastoral a l'arxidiòcesi de Barcelona*. El cardenal Joan Josep Omella va presidir aquest esdeveniment davant de centenars de persones que omplien la basílica de Santa Maria del Mar.

Els dos bisbes auxiliars, Mons. Sergi Gordo i Mons. Antoni Vadell, van desgranar el contingut del document acompanyats d'un grup de laics. Els presentadors van servir-se de recursos audiovisuals, com la projecció de vídeos i infografies, per explicar un Pla que s'estructura al voltant de cinc eixos: Jesucrist, els pobres, els joves, la fraternitat i el discerniment. Un moment especialment significatiu fou la construcció d'un pa-

not gegant, com a símbol de l'*Església en sortida*. El res conjunt del Pàrenostre va precedir la benedicció i l'enviament del cardenal Joan Josep. Després del cant final, es va lliurar a cada assistent un exemplar d'aquest document que és fruit d'un procés participatiu en el qual les parròquies, els agents de pastoral i tots els diocesans han contribuït amb les seves aportacions.

ENTREVISTA

Exercicis per créixer en la fe

JOSEP M. RAMBLA

A través dels Exercicis espirituals, Ignasi de Loiola sotmet la meditació religiosa a un mètode; afavoreixen una experiència mística integradora en la mesura que descobreixen la sacralitat del món i la seva diafanitat. A la nova edició bilingüe català-castellà dels *Exercicis espirituals* d'Ignasi de Loiola (Fragmenta editorial), amb introducció de Josep M. Rambla, SJ, i annexos de Xavier Mello, SJ, i Roland Barthes, hi ha les orientacions per a la persona que «dona els exercicis» i les que aquesta persona ha d'aplicar i trametre a qui «fa els exercicis».

Què aporten els Exercicis, que tenen plena vigència i èxit?

Són un ajut per créixer en l'adhesió personal a Crist a fi de seguir-lo personalment. Per tant, són unes orientacions per «fer exercicis» a fi de viure un cristianisme més madur, més personal, més compromès.

Per què ens fan créixer en la fe?

Els Exercicis, doncs, constitueixen una pedagogia espiritual o curs; no són conferències. La persona que fa els exercicis passa llargues hores d'oració; és a dir, de relació molt personal amb Déu, de reflexió sobre la pròpia vida, de reconeixement de l'acció de Déu en el seu cor i de renovació de les pròpies actituds personals. D'aquesta manera, amb la gràcia de Déu, que ho és tot, va avançant en el camí de la seva fe personal.

Quins són els eixos centrals en els quals giren?

L'eix principal dels Exercicis és el Crist, perquè l'exercitant es passa la major part del temps contemplant-lo en la seva vida, passió, mort i resurrecció. I va tractant d'adherir-s'hi de tot cor i amb tot l'ésser. A partir d'aquesta relació viva amb el Crist, l'exercitant es va transformant profundament i va reconeixent el camí per on seguir el Senyor, de manera molt personal en la vida de cada dia.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Arran d'un ingrés bancari

Un dia feiner, de bon matí. No fa gaire que l'agència bancària ha iniciat l'activitat diària. Una dona de mitjana edat s'acosta a la taula corresponent per fer un ingrés. Porta un llibre sobre Jesús i una carpeta a les mans. Mentre realitza la gestió, el treballador del banc li pregunta: «És interessant, aquest llibre?» La dona, una mica sorpresa, li respon afirmativament, afegint: «És interessant, però en vaig llegir un altre que em va semblar que anava més a fons». Sense interrompre la gestió bancària, el treballador li demana el títol del segon llibre, alhora que li ofereix un imprès a signar que correspon a l'operació realitzada. S'acomiaten i la dona veu, quan marxa, que l'home apunta quelcom en el mòbil mentre saluda un nou client. Unes setmanes després, la dona torna al banc i el treballador li comenta amb un somriure: «He llegit el llibre que em va recomanar. Certament va a fons. Estic en un moment de recerca i

de retorn a Jesús. El necessito i el vull retrobar. Gràcies per la recomanació». La dona només li diu: «Preparé per vostè». Quan surt al carrer, amb senzillesa i confiança, resa un parenostre encomanant el camí de retorn de l'home.

Poc podia esperar la protagonista del nostre relat que aquell llibre que casualment portava augmentés i contribuís a donar resposta a la inquietud espiritual del treballador que l'atenia. Tots els cristians som testimonis del Crist. «Així, doncs, també nosaltres, envoltats d'un núvol tan gran de testimonis, traguem-nos tot impediment, i el pecat que tan fàcilment ens subjecta, llancem-nos a córrer sense defallir en la prova que ens és proposada» (He 12,1).

Els creients evangelitzem anunciant el Crist amb les seves paraules de vida, que ressonen en els nostres cors i que podem aportar i donar a conèixer en diàlegs i converses i en el fer quotidià.

BEATIFICACIONS

MARIA CARME BELDA, FMI

Beatificació d'Adela de Trenquelléon, fundadora de les Religioses Marianistes

El proper 10 de juny de 2018, a Agen (França), se celebrarà la beatificació de la religiosa Adela de Batz de Trenquelléon, fundadora de l'Institut de les Filles de Maria Immaculada (Marianistes). Agen és el lloc on es va constituir la primera comunitat i on Adela va morir el 10 de gener de 1828.

Adela nasqué el 10 de juny de 1789. A causa de la Revolució Francesa, va viure exiliada amb la seva mare a Sant Sebastià. De retorn a França, conegué el P. Guillem Josep Chaminade (1761-1850), que fou beatificat l'any 2000 per sant Joan Pau II.

Adela, que ja havia fundat la que ella denominà la «Petita Associació», es va unir a l'obra que el sacerdot Chaminade havia fundat a Burdeus, coneguda com «la Congregació». D'aquesta obra de laics nasqueren més tard les religioses i els religiosos, de manera que Adela i el P. Chaminade

són els fundadors de la Família Marianista.

Les germanes Marianistes estan presents actualment a 16 països. A Barcelona, en el barri popular de la Verneja, regenten un col·legi mixt, obert l'any 1960, que amb els seus 720 alumnes, ofereix els estudis des de l'educació infantil fins al batxillerat.

El projecte educatiu de les Marianistes es realitza vivint en les comunitats educatives l'esperit de família, l'educació integral, la coherència entre la fe, la cultura i la vida i promovent l'esperit emprendedor.

Maria és la que inspira la nostra acció educativa. Estem segures que és Ella la que dona consistència i seguretat als nostres projectes. Les seves actituds fan que sigui viu l'esperit marianista. Celebrem la disponibilitat, la senzillesa i la cooperació que es manifesta en les nostres comunitats educatives.

Lectures de la missa diària i santoral

30. □ Dilluns (litúrgia hores: 1a setm.) [Ac 14,5-18 / Sl 113 B / Jn 14,21-26]. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà). Sant Josep-Benet Cottolengo, prev., fund.; sants Amador, Pere i Lluís, màrtirs a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.

1. □ Dimarts [Ac 14,19-28/ Sl 144/ Jn 14,27-31a]. Sant Josep obrer. Sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenc, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, religiós hospitalari.

2. □ Dimecres [Ac 15,1-6 / Sl 121 / Jn 15,1-8]. Mare de Déu d'Araceli. Sant Atanasi (295-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església.; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família mr.

3. ■ Dijous [1Co 15,1-8 / Sl 18 / Jn 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols. Trobament de la santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

4. □ Divendres [Ac 15,22-31/ Sl 56 / Jn 15,12-17]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

5. □ Dissabte [Ac 16,1-20 / Sl 99 / Jn 15,18-21]. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Fojosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304), a Tessalònica.

6. □ Diumenge vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Ac 10.25-26.35-36.44-48 / Sl 97 / 1Jn 4,7-10 / Jn 15,9-17]. Tradició del martiri *ante portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.

DIUMENGE V DE PASQUA

COMENTARI

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 9,26-31)

En aquell temps, Saule arribà a Jerusalem, i allà intentava incorporar-se als creients, però ells no creien que s'hagués convertit, i tots el defugien. Llavors Bernabé el prengué pel seu compte, el presentà als apòstols, i els contà com, pel camí, el Senyor se li havia aparegut i li havia parlat, i amb quina valentia havia predicat a Damasc el nom de Jesús. Des d'aquell moment convivia amb ells a Jerusalem amb tota llibertat, predicava amb valentia el nom del Senyor, conversant i discutint amb els jueus de llengua grega. Aquests es proposaren de matar-lo, però els germans, que ho saberen, l'acompanyaren a Cesarea i el feren marxar a Tars.

L'Església vivia en pau per tot Judea, Galilea i Samària. Així creixia, s'anava edificant, i vivia constantment a la presència del Senyor, confortada per l'Esperit Sant.

Salm responsorial (21)

R. *En el Senyor s'inspirarà el meu himne el dia del gran aplec.*

Davant dels fidels oferiré els sacrificis promesos. / En menjaran els humils fins a saciar-se, / lloaran el Senyor els qui sincerament el busquen, / i diran: «Viviu per molts anys». R.

Ho tindran present i es convertiran al Senyor / tots els països de la terra; / es prosternaran davant seu / gent de totes les nacions. / Fins les cendres de les tombes l'adoraran, / s'agenollaran davant seu els qui dormen a la pols. R.

Serà per a ell la vida que em dona, / els meus descendents li seran fidels. / Parlaran del Senyor a les generacions que vindran, / i anunciaran els seus favors als qui naixeran després, / i els diran: «El Senyor ha fet tot això». R.

Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 3,18-24)

Fillets, que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixem que ens mou la veritat i la nostra consciència es mantindrà en pau davant de Déu. Perquè si la nostra consciència ens acusa, pensem que Déu és més gran que la consciència, i que ell ho sap tot.

Estimats, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem el que li demanem, perquè complim el que ens mana i fem allò que és del seu grat.

El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ens ho té manat. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I, per l'Esperit que ens ha donat, coneixem que ell està en nosaltres.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan

(Jn 15,1-8)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo sóc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. La sarmant que no dona fruit en mi, el Pare la talla, i la que dona fruit, l'esporga i la neteja perquè encara en doni més. Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi i jo en vosaltres. Així com la sarmant, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi. Jo sóc el cep, i vosaltres, les sarments. Qui està en mi i jo en ell dona molt de fruit, perquè sense mi, no podríeu fer res. Si algú se separa de mi, és llançat fora, com ho fan amb les sarments, i s'asseca. Les sarments, un cop seques, les recullen, les tiren al foc i cremen. Si us quedeu en mi, i el que jo us he dit queda en vosaltres, podreu demanar tot el que desitgeu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus.»

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 9,26-31)

En aquellos días, llegado Pablo a Jerusalén, trataba de juntarse con los discípulos, pero todos le tenían miedo, porque no se fiaban de que fuera discípulo. Entonces Bernabé, tomándolo consigo, lo presentó a los apóstoles y él les contó cómo había visto al Señor en el camino, lo que le había dicho y cómo en Damasco había actuado lo que le había actuado valientemente en el nombre de Jesús. Saulo se quedó con ellos y se movía con libertad en Jerusalén, actuando valientemente en el nombre del Señor. Hablaba y discutía también con los helenistas, que se propusieron matarlo. Al enterarse los hermanos, lo bajaron a Cesarea y lo enviaron a Tarso.

La Iglesia gozaba de paz en toda Judea, Galilea y Samaria. Se iba construyendo y progresaba en el temor del Señor, y se multiplicaba con el consuelo del Espíritu Santo.

Salmo responsorial (21)

R. *El Señor es mi alabanza en la gran asamblea.*

Cumpliré mis votos delante de sus fieles. / Los desvalidos comerán hasta saciarse, / alabarán al Señor los que lo buscan. / ¡Viva su corazón por siempre! R.

Lo recordarán y volverán al Señor / hasta de los confines del orbe; / en su presencia se postrarán / las familias de los pueblos. / Ante él se postrarán los que duermen en la tierra, / ante él se inclinarán los que bajan al polvo. R.

Mi descendencia lo servirá; / hablarán del Señor a la generación futura, / contarán su justicia al pueblo que ha de nacer: / «Todo lo que hizo el Señor». R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 3,18-24)

Hijos míos, no amemos de palabra y de boca, sino de verdad y con obras. En esto conoceremos que somos de la verdad y tranquilizaremos nuestro corazón ante él, en caso de que nos condene nuestro corazón, pues Dios es mayor que nuestro corazón y lo conoce todo. Queridos, si el corazón no nos condena, tenemos plena confianza ante Dios. Cuanto pidamos lo recibimos de él, porque guardamos sus mandamientos y hacemos lo que le agrada.

Y este es su mandamiento: que creamos en el nombre de su Hijo, Jesucristo, y que nos amemos unos a otros, tal como nos lo mandó. Quien guarda sus mandamientos permanece en Dios, y Dios en él; en esto conocemos que permanece en nosotros: por el Espíritu que nos dio.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 15,1-8)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Yo soy la verdadera vid, y mi Padre es el labrador. A todo sarmiento que no da fruto en mí lo arranca, y a todo el que da fruto lo poda, para que dé más fruto. Vosotros ya estáis limpios por la palabra que os he hablado; permaneced en mí, y yo en vosotros. Como el sarmiento no puede dar fruto por sí, si no permanece en la vid, así tampoco vosotros, si no permanecéis en mí. Yo soy la vid, vosotros los sarmientos; el que permanece en mí y yo en él, ese da fruto abundante; porque sin mí no podéis hacer nada. Al que no permanece en mí lo tiran fuera, como el sarmiento, y se seca; luego los recogen y los echan al fuego, y arden. Si permanecéis en mí y mis palabras permanecen en vosotros, pedid lo que deseáis, y se realizará. Con esto recibe gloria mi Padre, con que deis fruto abundante; así seréis discípulos míos.»

Jesús, Cep veritable

P. JAUME SIDERA, claretia

A l'atri del temple de Jerusalem hi havia una parra immensa d'or pur que anava creixent amb les ofrenes dels fidels de bona posició social i econòmica. Molt bonica, meravellosa, però estèril. Simbolitzava el poble d'Israel. El Senyor n'esperava justícia i misericòrdia i tot són misèries.

Jesús és el cep i nosaltres les sarments. Units a Ell ho podem tot. El Pare és el vinyater: ens esporga dels llucs i de la fullaraca inútil i ens assegura la productivitat.

Quin és el fruit que hem de llevar? L'amor, un amor autèntic, de fets, no pas de paraules boniques: fruits de justícia, pau i joia en l'Esperit Sant. Si estimem de fets i de veritat, podem estar segurs que vivim de la vida de Déu.

Tenim un cas concret d'amor fraternal. Pau, convertit de perseguidor de cristians en predicador entusiasta de la fe, sent que li fan el buit. Aquest és aquell, sabeu? Però Bernabé, un home bo i ple de l'Esperit sant, no es deixa endur dels prejudicis. Coneix Pau i dona la cara per ell. I gràcies a Bernabé, Pau pogué continuar la seva missió i donant el fruit del qual encara nosaltres vivim. Saber descobrir, valorar i aprofitar en bé de tots les bones qualitats de cadascú. Emportats per l'amor, no pel perjudici.

Jesús és el sagrament, el signe visible i palpable de l'amor que el Pare ens té. I el sagrament, el signe visible del nostre amor al Pare és el germà, el veí, el foraster, el malalt, qualsevol persona que trobem, perquè tant ells com jo som sarments que vivim gràcies a la unió amb el cep veritable, Jesús; i tant ells com jo som la nineta dels ulls del Vinyater, del Pagès, del Pare celestial que vetlla per nosaltres i ens estima.

Escoltem la recomanació de sant Joan que Bernabé féu seva: *Fillets, que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixerem que ens mou la veritat.*

AGENDA

Activitats del cardenal Omella

Dijous 3. Reunió de la Congregació per als Bisbes al Vaticà.

Divendres 4 (12.30 h). Eucaristia del dia de la Verge de la Misericòrdia en commemoració del 15è aniversari de la canonització de santa Genoveva Torres Morales a la Residència de Religioses Angèliques (c/ Bruc 131, Barcelona).

Divendres 4 (20 h). Eucaristia en la Trobada Europea de Frares Caputxins a l'Església de Pompeia.

Dissabte 5 (11.30 h). Eucaristia amb la Confraria de Sabaters en la festa de Sant Marc a la Catedral. **A les 19 h,** confirmacions a la Comunitat dels Pares Carmelites de Badalona.

Diumenge 6 (11 h). Confirmacions a la parròquia de Sant Josep de Badalona.

Celebracions

Ordenació diaconal. Diumenge 6 de maig (19 h), a la Catedral de Barcelona, rebran l'ordenació diaconal de mans del Sr. Cardenal, Mons. Joan Josep Omella,

lla Omella, els Srs. Carles de Riba Soldevila, Joaquim Sabater Famadas i Àngel Zambrana Fernàndes.

Actes

Parròquia de Sant Pere Nolasc (pl. Castella, 6). Festa del titular i fundador de l'Orde de la Mercè. Dies 3, 4 i 5 de maig, tridu preparatori (19.30 h) i Eucaristia (20 h). **Dissabte 5 (20 h),** concert solidari *Campanya Redentora 2018*, «Mi casa de la Merced, casa de libertad», amb la participació de la Coral del Centre Aragonès i del Cor de Sant Pere Nolasc. **Diumenge 6 (12 h),** diada de la Parròquia: Eucaristia presidida pel titular de la província mercedària d'Aragó i cants pel Cor de Sant Pere Nolasc. L'església de Sant Pere Nolasc és Temple Jubilar durant l'any 2018.

XXI Cicle de conferències dels Amics dels Goigs. Dimecres de maig (19 h), a la parròquia de Sant Eugeni I, Papa (c/ Comte Borrell 307, 2n 2a). **Dia 2:** «L'arxiu de goigs dels Amics dels Goigs: informatització, digitalització i gestió de la col·lecció», amb Joan Torrell i Antoni Sánchez. **Dia 9 (12.30 h):** Visita guiada al Museu Molí Paperer de Capellades (cal reserva prèvia al tel. 619 855

251). **Dia 16:** Presentació del llibre *Sant Onofre, l'anacoreta. La persistència d'un mite*, a càrrec de l'autor José Luis Bartolomé. Després de cada conferència els assistents seran obsequiats amb goigs.

Trobada Europea de Frares Caputxins: «Sant Francesc visita Barcelona». Actes que tindran lloc els propers dies 4, 5 i 6 de maig. **Divendres 4 de maig (21 h):** Pregària per a joves, a l'església de Sant Jaume (c/ Ferran 28, Barcelona) amb una processó amb la relíquia del mantell de sant Francesc. **Dissabte 5 de maig (21 h):** «Pregària franciscana i catequesi», a càrrec de fra Hayden Williams, a l'església de Pompeia (Av. Diagonal, 450). **Diumenge 6 de maig (12.30 h):** Eucaristia presidida pel vicari general fra Stefan Kozuh, a l'església de Pompeia (Av. Diagonal, 450).

XXIV Cicle de Música per la Solidaritat. Dissabte 5 de maig (20.30 h), 3r concert que tindrà lloc a l'església dels Pares Carmelites Descalços (Av. Diagonal, 424), on actuaran la Capella Bach i el grup de Cambra Jomenrosch (quartet de corda). Aportació solidària de 6 euros. Organitzat per l'Ass. per l'Altre Cor Cremat de Barcelona-Ajut al Quart Món.

Concerts de Sant Gaietà. Diumenge 6 (18 h), concert solidari a favor de la «Fundación Manos Providentes» a l'església de Sant Gaietà (Consell de Cent, 293) amb el títol de «West side Bernstein».

In memoriam

Mn. Josep Casanova Domènech. Morí a l'edat de 72 anys el dia 12 d'abril de 2018. Era vicari judicial adjunt de la nostra arxidiòcesi.

Fou administrador parroquial de Collbató i de Santa Maria del Bruc. També fou jutge diocesà i prevere adscrit a la parròquia de Santa Maria de Badalona i a la de la parròquia de Mare de Déu de Núria de Barcelona. La missa exequial es va celebrar a la parròquia de Sant Josep de Badalona el passat 16 d'abril i fou presidida pel bisbe auxiliar de Terrassa, Mons. Salvador Cristau, que va concelebrar amb el Dr. Santiago Bueno, vicari judicial de la nostra diòcesi. El dia 20 d'abril es va celebrar la missa en sufragi de la seva ànima a la parròquia de la Mare de Déu de Núria, a la qual estava adscrit.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Jesucristo, nuestra sabiduría y nuestra fuerza

Hace unos días el papa Francisco nos regalaba una nueva Exhortación apostólica, *Gaudete et exsultate*, sobre la llamada a la santidad en el mundo contemporáneo. En cinco años de pontificado, el actual sucesor de Pedro ha publicado diferentes documentos que coinciden en incorporar la palabra alegría en su título. Ante los momentos de incertidumbre que vivimos, el Santo Padre nos invita a vivir la alegría de la fe a través de una conversión personal y comunitaria.

Desde nuestra realidad local, trabajamos en la misma dirección. De hecho, las *Orientaciones y propuestas para una conversión pastoral en la archidiócesis de Barcelona*, que presentamos el pasado domingo, quieren orientarnos en este mismo camino de conversión personal y colectiva. Las próximas semanas, dedicaré al-

gunos de mis comentarios dominicales a compartir con vosotros las principales orientaciones de este nuevo Plan pastoral.

El nuevo Plan pastoral sigue la estela de la Exhortación apostólica programática del papa Francisco, *La alegría del Evangelio*, pero hay que tener en cuenta que no es un plan pastoral estándar. En efecto, el objetivo no es proponer unas acciones pastorales concretas, sino ofrecer un material que nos ayude a iniciar un camino, personal y comunitario, de conversión pastoral a partir de una transformación de nuestras actitudes interiores. Con el tiempo, este proceso de conversión irá transformando nuestras acciones pastorales, tanto a nivel de la diócesis como de cada una de las parroquias y comunidades.

Este documento quiere ofrecer algunas orientaciones y propuestas para ayudarnos a avanzar en el camino de acoger y hacer vida la llamada que hemos recibido de Jesucristo, la llamada de anunciar el Evangelio con alegría y esperanza. Somos portadores de una gran noticia y queremos proponer un encuentro personal con Jesucristo que puede transformar la vida en un mundo que busca paz, concordia y esperanza. Esta nueva hoja de ruta es, pues, una invitación a iniciar un camino de conversión que nos libere de la tentación de vivir para mantener las estructuras heredadas y nos ayude a ser una Iglesia que salga a encontrarse con las personas, que presente y proponga —sin ninguna imposición— la belleza y la alegría del Evangelio.

El nuevo Plan se estructura en cinco ejes o capítulos: Jesucristo, los pobres, los jóvenes, la fraternidad y el

discernimiento. El primer capítulo nos recuerda la importancia del encuentro personal con Jesucristo para poder anunciar su persona, su mensaje y el misterio pascual de su pasión, muerte y resurrección. Esta ha sido una de las propuestas más repetidas por los diferentes grupos que respondieron el cuestionario que se difundió antes de redactar el Plan pastoral.

Una de las mejores maneras de ser misioneros es con nuestro testimonio (Lc 24,48), con un estilo de vida moldeado según las Bienaventuranzas de Jesús (Mt 5,1-11). Es el contacto con Jesucristo en la vida, en la oración, en los sacramentos y en el acompañamiento espiritual lo que nos va forjando para poder llegar a ser testimonios suyos.

Esta semana, os invito a iniciar vuestro momento de oración diaria con estas palabras: «Señor Jesús, quiero abrirte mi corazón para que entres. No sé por dónde empezar. Yo solo te regalo este tiempo de oración y las ganas de este encuentro contigo, todo lo demás será necesario que lo hagas Tú. Gracias Señor. Gracias por transformar mi vida. Sin Ti no soy nada, contigo lo puedo todo.»

Seguiu-nos

www.esglesia-barcelona.cat

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM
Radio María: 106.3 FM